

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Dovolite, da Vam tudi jaz pišem nekoli-
lipo vrstic. Hodim v IV. b razred osnovne
šole v Trbovljah. Posebno rada se učim
zgodovine, kjer slišimo veliko lepega o živ-
ljenju naših slovanskih mož. Ker se bliža
kraljev rojstni dan, sem mu spesnila pe-
semca, eno pa kraljeviču Petru. Če sta
Vam pesemci všeč, Vas prosim, da jih
natisnete v »Zvončku«, ker imam kralja
jako rada.

Lepo Vas pozdravljajo vse moje součen-
ke, posebno pa

Vaša vdana

Anica šetinčeva.

Pozdrav kralju.

Pozdravljen, kralj naš Aleksander,
pozdravljen, mili naš vladar,
Ti kličemo presrečno vdani,
proslavljajoč Tvoj rojstni dan.

Slovenci vsi smo Tebi vdani,
Te kralja ljubimo srčno,
ne kralj, Ti brat si naš po krvi,
presrečno Te pozdravljamo.

A ljubijo Te tudi oni
in brata Te nazivljajo,
ki daleč preko mej svobodnih
še v sužnosti tam tavajo.

Oj, reši, prosimo Te, brate,
predobri, mili naš vladar,
ker tudi oni zvesti sini
le Tebe ljubijo vsekdar!

Kraljeviču Petru.

Zdravo, mladi kraljevič,
zdrav in čvrst si Sokolič,
imaš že sokolske hlačke
in si vpisan med junačke.

Peter tvoje je ime,
ded ga tvoj je nosil že.
On je hraber bil junak,
vseh je Srbov bil prvak.

Torej vsi ti kličemo,
vsi ti, vsi naznanjamo:
»V boj, junaško vsi le v boj
za predragi narod svoj!«

Odgovor:

Ljuba Anica!

Obe Tvoji rodoljubni pesemci, ki sta pač
še precej šibki po obliki, priobčujem z
željo, da bi dobili mogočen odmev v vsa-
kem mladem srcu!

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Prosim, sprejmite tudi mene med svoje
kotičkarje. Učenka sem IV. b r. osemraz-
redne osnovne šole v Zagorju ob Savi. Na-
ročena sem že drugo leto na »Zvonček«.
Najbolj mi ugaja Vaš cenjeni kotiček.

Prosim Vas, ako bi priobčili tudi to pi-
semce poleg drugih.

Vljudno Vas pozdravlja

Rajka Grčarjeva.

Odgovor:

Ljuba Rajka!

Ker Ti v »Zvončku« najbolj ugaja moj
kotiček, pa hajdi tudi Ti v njegov objem,
da bo naše število večje in družba še bolj
pisana in vesela! Med nami se boš dobro
počutila.

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Danes Vam prvič pišem in se pridružu-
jem Vašim kotičkarjem. Kar mi jako uga-
ja, Vam hočem opisati v nastopnem pismu:

Jako mi ugaja lepa pripovedka izpod
Krima. Ko sem čitala pripovedko »Kekec
na volčji sledi«, sem bila kar pripravljena

poslati naročnino za letošnje zvezke. Pa tudi moja součenka Zofija Brečkova mi je rekla, da je »Zvonček« jako lep. Jako me zanimajo tudi slike naših slavnih pisateljev in slike slovenskih krajev. In če mi dovolite, Vam pišem drugič zopet in kaj več. Tudi povestico bi Vam rada poslala, ki sem si jo sama izmislila.

Z odličnim spoštovanjem

vdana

Mira J a k h l o v a,

učenka V. razr. vadnice samostanskih sester v Mariboru.

Odgovor:

Ljuba Mira!

Le stori vse, kar si se namenila storiti: spiši in pošlji! Veseli me, da Ti ugaja vse, kar je v »Zvončku«. Saj si pa tudi naš list resno prizadeva, da zadovolji po možnosti vse, ki ga čitajo. In posebno razveseljivo je dejstvo, da ima vsak dan več čitateljev in naročnikov. Ali je Tvoja prijateljica Zofija tudi že med njimi?

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Tudi jaz se pridružujem Vašemu koticu. Jako rada čitam povesti. Zato sem naročila »Zvonček«, ki ga čitam s posebnim zanimanjem. Obiskujem V. razred osnovne šole v Šmartnem. I. in II. razred sem obiskovala v Planini pri Rakeku. Takrat je bila podjarmljena od Lahov. A sedaj je ravno pri Planini meja. Med svetovno vojno so Lahi pomagali Slovanom; pa to samo zato, da bi nam laže ugrabili kos zemlje. Ako se bo mladina, ki je seme naroda, pridno in vztrajno učila in bo zrastel iz nje lep narod, bomo prepodili vse sovražnike!

Srčne pozdrave Vam pošilja

N e l a P r i m č e v a,

Slatna — Šmartno pri Litiji.

Odgovor:

Ljuba Nela!

Konec Tvojega pisma je tako važen, da ga prav resno priporočam v trajno uvaževanje vsej mladini, ki ljubi našo sveto domovino! Treba nam je dela, resnega in vztrajnega dela. Samo z delom se moremo usposobiti za velika dejanja, ki nas čakajo v bodočnosti.

*

Cenjeni g. Doropoljski!

Tudi jaz se Vam predrzmem pisati! Obiskujem II. razred meščanske šole v Celju. Najrajša imam slovenščino. Tudi sem zložila nekoliko pesem, izmed katerih Vam eno pošiljam. Blagovolite jo sprejeti!

N o č.

Solnčece zahaja že,
se poslavlja od zemljé,
ptičice mu zapoje
krasno pesem za slovo.

Rože solncu pokimále,
ljubko se mu nasmejale,
lahko noč so mu voščile
in so v travo se poskrile.

Mír je padel na krajino,
svet zažrnil je v tišino,
vsa priroda je zaspala,
sladkim sanjam se je vdala.

Z odličnim spoštovanjem

Vas pozdravlja

Evangelina K o ž u h a r j e v a.

Odgovor:

Ljuba Evangelina!

Tvoje pesemco priobčujem, toda — kakor boš sama spoznala — precej sem jo otesal in opilil. Ako mi nameravaš še kaj sličnega blaga poslati, Ti svetujem, da se prej domeniš s svojo gospo učiteljico, ki Ti bo povedala pravo besedo o pravem času.

*

Josipu Stritarju.

Dovršil svoje si življenje,
dovršil tudi si trpljenje;
zdaj v hladni grob si šel,
v življenje večno si dospel.
Preživel si pač mnogo let
in speval lepe pesmi v svet.
Zdaj Ti plačilo je dospelo,
ker si dovršil umno delo.
Oj, Bog Ti plačaj!
Mladini delal si veselje
in s tem izpolnil naše želje.
Oj, Bog Ti plačaj!

Ljubljana, 28. XI. 1923.

Dragan S l a d o n j a,
učenec osnovne šole.

